

08 februarie 2018

D E C I Z I E
mun. ChișinăuColegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel ChișinăuÎn componență:
Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:Iulia Cimpoi
Ion Secieru și Aliona Danilov

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro”, în pricina civilă la cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedura falimentului către Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 25 septembrie 2017, prin care a fost admisă parțial cererea,

c o n s t a t ă :

La 10 mai 2017, SRL „Sansilvia” în procedura falimentului prin intermediul lichidatorului a depus o cerere către SRL „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc nr. 058-320/17 din 18 aprilie 2017 și din 19 aprilie 2017.

În motivarea cererii a indicat că prin încheierea nr. 058-320/17 din 18 aprilie 2017 executorul judecătoresc Casian Veronica a internat procedura de executare în baza documentului executoriu nr.2-3083/15 din 20 iulie 2015 emis de judecătoria Buiucani mun. Chișinău privind încasarea din contul SRL „Sansilvia” în procedura de faliment în beneficiul SRL „Ivaro” datorita în mărime de 11 929 184,36 lei, a dispus aplicarea masurilor de asigurare a executării. Prin încheierea nr. 058-320/17 din 19 aprilie 2017, executorul judecătoresc Casian Veronica a dispus transmiterea pentru executare documentul executoriu nr.2-3083/15 din 20 iulie 2015 emis de Judecătoria Buiucani mun. Chișinău privind încasarea din contul SRL „Sansilvia” în procedura de faliment în beneficiul SRL „Ivaro” datorita în mărime de 11 929 184,36 lei, lichidatorului II Popaz Vera. Încheierile nr. 058-320/17 din 18 aprilie 2017 și din 19 aprilie 2017 de intentare a procedurii de executare, și de transmitere a titlului executoriu pentru executare lichidatorului SRL „Sansilvia” în procedura de faliment au fost adoptate de către executorul judecătoresc cu încălcarea competenței. Încheierea Curții de Apel Chișinău a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.345-351 din 21 noiembrie 2014. Potrivit art. 6 alin. (4) și (5) al Legii insolvenței instiințările în cadrul procesului de insolvență se fac prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Înștiințarea considerându-se efectuată după expirarea a 3 zile de la publicare. Faptul că SRL „Sansilvia” se afla în procedura de faliment este indicat însuși în titlul executoriu nr.2-3083/15 din 20 iulie 2015 emis de judecătoria Buiucani mun. Chișinău, prezentat de către SRL „Ivaro” spre executare executorului judecătoresc Veronica Casian. Executorul judecătoresc a ignorat faptul că debitorul „Sansilvia” SRL se afla în proces de insolvență prin faliment, consecințele stabilite prin normele imperative ale legii, adoptând încheierea de intentare a procedurii de executare și încheierile ulterioare în cadrul procedurii de executare cu încălcări.

Și-a întemeiat cererea în drept pe prevederile art. art. 53, 75-76, 81 al Legii insolvenței și art. 161 Cod de executare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 25 septembrie 2017 s-a admis parțial cererea înaintată de către SRL „Sansilvia” în procedura falimentului către SRL „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc. S-a declarat nulă încheierea executorului judecătoresc Veronica Casian nr. 058-320/17 din 18 aprilie 2017 privind intentarea procedurii de executare. S-a declarat nulă încheierea executorului judecătoresc Veronica Casian nr. 058-320/17 din 19 aprilie 2017 privind transmiterea spre executare a actului, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 04 decembrie 2017 și la 05 februarie 2018, SRL „Ivaro” a depus recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 25 septembrie 2017, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond, prin respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii SRL „Sansilvia” în procedura falimentului privind anularea încheierilor executorului judecătoresc.

În motivarea recursului a invocat că făcut cunoștință cu încheierea recurată la data de 27 noiembrie 2017.

Consideră recurentul încheierea instanței de fond din 25 septembrie 2017 ca fiind neîntemeiată și ilegală.

Menționează că instanța de fond nu a aplicat corect legea procedurală la examinarea contestației, și anume art. 60 alin. 1) și alin. 4) coroborată cu art. 61 alin. 1) lit. b și lit. e) Cod de executare.

Sustine SRL „Ivaro” că dispozițiile Legii insolvenței nu sunt aplicabile litigiului dat, reieșind din faptul că titlul executoriu a fost eliberat la data de 13 aprilie 2017, adică după intentarea procedurii de insolvență în privința SRL „Sansilvia”.

Invocă recurentul că nici dispozițiile art. 75 al Legii insolvenței nu sunt aplicabile, speței, deoarece executorul judecătoresc nu a aplicat nici o măsură de asigurare sau limitare a debitorului sau a administratorului insolvenței/ lichidatorului.

Verificând legalitatea încheierilor judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Colegiul civil consideră că recurentul urmează a fi repus în termenul de declarare a recursului iar recursul ca fiind întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond și soluționarea problemei în fond prin emiterea unei noi încheieri cu privire la respingerea cererii cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc, ca neîntemeiată, reieșind din următoarele motive.

Conform art.3 CPC, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile.

Conform art.425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 116 alin. alin.(1) și (4) CPC persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Recurentul în cuprinsul cererii de recurs a solicitat repunerea în termenul de înaintare a recursului.

Instanța de recurs reține că încheierea supusă recursului este emisă la data de 25 septembrie 2017 în lipsa recurentului, copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 25 septembrie 2017 fiind recepționată de către recurent la data de 27 noiembrie 2017, fapt confirmat prin copia plicului, anexat la materialele cauzei (f.d. 72).

Prin urmare, reieșind din cele expuse, Colegiul civil și de contencios administrativ consideră că recursul declarat de SRL „Ivaro” la data de 04 decembrie 2017 urmează a fi repus în termenul stabilit de lege.

data de 04 decembrie 2017 încheiază a fi repus în termenul stabilit de lege.

Conform art.424 alin.(1) CPC curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătoria.

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) CPC recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art.427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Din materialele dosarului instanța de recurs reține că la 13 aprilie 2017 a fost eliberat titlul executoriu nr. 2-3083/15 privind încasarea datoriei în mărime de 11 929 184 lei de la SRL „Sansilvia” în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2015, devenită definitivă și executorie prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 martie 2017 (f.d. 7).

La 18 aprilie 2017, creditorul SRL „Ivaro” a înaintat spre executare titlul executoriu dat în cadrul Biroului executorului judecătoresc Casian Veronica.

Prin încheierea executorului judecătoresc Casian Veronica nr.058-320/17 din 18 aprilie 2017 a fost dispusă intentarea procedurii de executare în baza titlului executoriu nr. 2-3083/15 emis de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (f.d. 5).

Prin încheierea executorului judecătoresc Casian Veronica nr.058-320/17 din 19 aprilie 2017 fiind dispusă transmiterea spre executare a actului executoriu în adresa lichidatorului (f.d. 6).

Nefiind de acors cu încheierile executorului judecătoresc, la 10 mai 2017, debitorul SRL „Sansilvia” în procedura falimentului prin intermediul lichidatorului a depus o cerere către SRL „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc.

Prima instanță, prin încheierea din 25 septembrie 2017 a admis parțial cererea înaintată de către SRL „Sansilvia” în procedura falimentului către SRL „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc și a declarat nule încheierile executorului judecătoresc Veronica Casian nr. 058- 320/17 din 18 aprilie 2017 și nr. 058-320/17 din 19 aprilie 2017 privind transmiterea spre executare a actului executoriu lichidatorului SRL „Sansilvia”.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe din 25 septembrie 2017, SRL „Ivaro” a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Colegiul civil consideră încheierea primei instanțe ca fiind una neîntemeiată emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural și cu aprecierea incorectă a probelor și circumstanțelor cauzei.

Potrivit art.9 în coroborare cu art.44 alin.(1) lit. k) Cod de executare, participanții la procedura de executare, alte persoane interesate ale căror drepturi ori interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare pot ataca actul în conformitate cu legea.

Conform art.15 al.(l) al Codului de executare, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor.

În conformitate cu art.16 alin.(l) al Codului de executare, titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel

În conformitate cu art 30 alin. (l) Cod de executare, executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care biroul său își are sediul.

Conform art. 60 alin. (1) Cod de executare procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Iar, alin. (4) al aceluiași articol prevede că încheierea privind intentarea procedurii de executare poate fi contestată doar de debitor, în temeiul prevăzut la art. 61 lit. lit. b) și e) din prezentul cod, în instanța de judecată în a cărei circumscripție teritorială biroul executorului judecătoresc își are sediul sau, în cazul municipiului Chișinău, în instanța de judecată în a cărei circumscripție camera teritorială a executorilor judecătorești a stabilit competența teritorială a executorului judecătoresc. Contestația depusă împotriva încheierii de intentare a procedurii de executare nu are efect suspensiv.

Art. 61 alin. (1) lit. lit. b) și e) din Codul de executare prevede că executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat, termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat.

Conform art.163 alin.(1) Cod de executare reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă și se examinează în instanță de judecată (inclusiv în cea ierarhic superioară) în cel mult 30 de zile. Executorul judecătoresc poate fi invitat să dea explicații referitor la actele contestate.

La caz, Colegiul civil reține că lichidatorul Vera Popaz ca reprezentat a debitorului SRL „Sansilvia” a contestat încheierile executorului judecătoresc de intentare a procedurii de executare din 18 aprilie 2017 și de transmitere spre executare lichidatorului SRL „Sansilvia” a documentului executoriu din 19 aprilie 2017, invocând în principal încălcarea de către executorul judecătoresc a dispozițiilor cuprinse în Legea insolvenței și mai puțin, sau aproape deloc, încălcări ale Codului de executare. Cu alte cuvinte, atât lichidatorul cât și prima instanță la soluționarea contestației depuse de către lichidator au admis o confuzie inadmisibilă între procedura de executare (*lato sensu*) a unui document executoriu (nr. 2-3083/15 din 20.07.2015 privind încasarea din contul SRL „Sansilvia” în beneficiul SRL „Ivaro” a datoriei în mărime de 11929184 lei, eliberat creditorului la 13 aprilie 2017, în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 prin care hotărârea instanței de fond a devenit definitivă și executorie) și procesul de insolvență al debitorului SRL „Sansilvia” pornit în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014.

În acest sens, Colegiul civil reține cu valoare de principiu că procedura de executare (în speță pornirea și transmiterea spre executare a documentului executoriu către lichidator) este reglementată prin normele speciale ale Codului de Executare și nu prin normele cuprinse în Legea insolvenței nr. 149 din XXXXXXXXXX, la fel cum procesul de insolvență al debitorului SRL „Sansilvia” este reglementat prin normele speciale cuprinse în Legea insolvenței și nu prin normele cuprinse în Codul de executare.

În speță, având în vedere că lichidatorul Vera Popaz a contestat două încheieri ale executorului judecătoresc emise în conformitate cu dispozițiile Codului de Executare, este firesc că și soluționarea cererii debitorului legate de legalitatea acestor încheieri

conformitate cu dispozițiile Codului de Executare, este necesar să se și soluționeze cererile debitorului legate de regimul acestor măsuri, urma să fie soluționate de instanța de fond potrivit dispozițiilor Codului de executare, care în raport cu Legea insolvenței reprezintă norma specială care trebuie aplicată cu prioritate la caz, în raport cu normele cuprinse în alte acte normative.

În aceste împrejurări, instanța de recurs consideră întemeiate argumentele recurentului că încheierea de intentare a procedurii de executare nu poate fi contestată de oricine și oricum, ci doar de către debitor și doar în temeiurile expres și limitativ prevăzute de art. 61 lit. lit. b) și e) din Codul de Executare, adică doar în situația în care termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat, sau (și) în situația în care termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat. În sens contrar (*per a contrario*), ori de câte ori nu sunt îndeplinite condițiile cerute de lege, adică nu suntem în prezența alternativă a cel puțin una din situațiile prevăzute la art. 61 lit. lit. b) și e) din Codul de executare, debitorul nu are dreptul procedural de a contesta încheierea de intentare a procedurii de executare.

Reieșind din cele expuse, la soluționarea contestației depuse de către lichidatorul Popaz Vera, prima instanță nu a aplicat legea procedurală care trebuia să fie aplicată la soluționarea contestației, în special dispozițiile art. 60 alin. (1) și alin. (4) coroborat cu art. 61 alin. (1) lit. lit. b) și e) din Codul de executare și din aceste motive în mod eronat, adică cu încălcarea normelor speciale indicate supra a dispus anularea încheierii de intentare a procedurii de executare nr. 058-320/17 din 18 aprilie 2017. Or, în virtutea normelor speciale ale art. 60 alin. alin. (1) și (4) coroborat cu art. 61 alin. (1) lit. lit. b) și e) din Codul de executare, contestația debitorului trebuia să fie respinsă ca inadmisibilă din motiv că aceasta nu se încadrează în nici una din condițiile prevăzute de art. 61 alin. (1) lit. lit. b) și e) din Codul de executare.

În acest context, instanța de recurs constată că prima instanță a interpretat eronat dispozițiile art. 53 și 75 din Legea insolvenței și art. 60 alin. (4) din Codul de Executare, neexistând nici o legătură sau concurență între aceste norme din simplu motiv că aceste dispoziții au un obiect de reglementare total diferit. Doar, art. 60 alin. (4) din Codul de executare reprezintă norme speciale care reglementează procedura și condițiile de contestare a încheierii de intentare a procedurii de executare (*celelalte norme nici nu se referă la acest aspect*). Respectiv, nimeni nu poate îngredi dreptul creditorului de a porni procedura de executare, nici chiar lichidatorul debitorului, în condițiile în care acesta posedă un document executoriu emis conform legii (*neavând importanță că debitorul persoană juridică a ajuns între timp în proces de lichidare*), implicit creditorul posedă dreptul de a pune în executare o hotărâre judecătorească cu caracter executoriu. Or, imposibilitatea punerii în executare a unei hotărâri judiciare cu caracter executoriu vine în contradicție directă cu dreptul persoanei la un proces echitabil (*art. 6 din CEDO*) și cu jurisprudența constantă a CEDO (*reprezintă o ingerință*), astfel încât, dreptul persoanei de a cere și obține executarea unei hotărâri judiciare nu poate deveni iluzorie datorită unei interpretări eronate a legislației de către instanțele judiciare, a unui vid legislativ etc. Faptul că dreptul de creanță al SRL "Ivaro" împotriva SRL "Sansilvia" (*privind încasarea sumei de 11929184 lei*) nu a fost inclus în tabelul creanțelor nu are legătură cu speța dedusă judecării (*în condițiile în care acest drept avea la acel moment caracter litigios datorită faptei debitorului cu care s-a judecat, respectiv neexistând nici un document executoriu care ar constata caracterul cert lichid și exigibil al creanței*) și aceste circumstanțe nu decad creditorul de dreptul de a obține executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate în favoarea sa, care devine definitivă și executorie la 02 martie 2017.

Totodată, dispozițiile art. art. 51 și 81 din Legea insolvenței nu se pot aplica în speță, deoarece nu este vorba despre executarea silită a masei debitoare în mod individual (*executorul nu a purces la sechestrarea și înstrăinarea bunurilor debitorului insolvent*), ci este vorba despre pornirea unei proceduri de executare și expedierea acestei proceduri de executare către lichidatorul ÎI "Popaz Vera" în temeiul încheierii nr. 058-320/17 din 18 aprilie 2017 și a dispozițiilor art. 104 din Codul de executare, care prevede expres obligațiile lichidatorului debitorului.

De asemenea, dispozițiile art. 75 din Legea insolvenței nu se pot aplica în speță, deoarece executorul judecătoresc nu a aplicat nici o măsură de asigurare sau limitare a debitorului sau a administratorului insolvenței/lichidatorului, iar încheierile contestate de lichidator se referă la cu totul alceva (*pornirea procedurii de executare și transmiterea acesteia conform competenței către lichidator potrivit art. 104 din Codul de executare*).

În ceea ce privește dispozițiile art. 140 din Legea insolvenței, această normă nu instituie nici o interdicție executorului de a trimite documentul executoriu spre executare către lichidator, cu atât mai mult (*a fortiori*) nu poate fi lipsit de efecte juridice dispozițiile art. 104 din Codul de Executare, din simplu motiv că art. 140 din legea insolvenței reglementează altceva (*procedura și termenul de înaintare a creanțelor*). Astfel, în virtutea art. 104 din Codul de executare, "(2) În cazul lichidării debitorului persoană juridică sau al declarării insolvenței lui, documentul executoriu și încheierea de încasare a cheltuielilor de executare se transmit comisiei de lichidare/lichidatorului, fapt despre care se informează creditorul. (3) Administratorul/lichidatorul este obligat să informeze executorul judecătoresc despre derularea valorificării masei debitoare și a executării documentelor executorii care i-au fost transmise de către executorul judecătoresc. Se admite vânzarea de către administrator/lichidator a bunurilor sechestrate de executorul judecătoresc, cu condiția virării la contul curent special al executorului judecătoresc a sumelor ce revin creditorilor, conform documentelor executorii care i-au fost transmise. (4) Cheltuielile de executare vor fi achitate de administrator/lichidator prioritar altor categorii de creanțe."

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs constată că și încheierea de transmitere spre executare a documentului executoriu către lichidatorul debitorului SRL „Sansilvia” Popaz Vera a fost întocmită în conformitate cu art. 104 din Codul de executare, nefiind încălcate nici dispozițiile art. 140 din Legea insolvenței și nici autoritatea de lucru judecat al hotărârilor emise de instanța de insolvență, în condițiile în care doar art. 104 din Codul de Executare reglementează procedura expedierii documentului executoriu către lichidator de către executorul judecătoresc, fapt care nu poate fi asimilat cu situațiile când creditorul posesorul unui titlu executoriu (*cunoscând despre inițierea procedurii de insolvență împotriva debitorului*) omite să depună în termenul stabilit de instanță cererea de validare a creanței. Or, legiuitorul a reglementat mai multe posibilități de valorificare a creanțelor, nu doar cele prevăzute de art. 140 din Legea insolvenței și anume această viziune largă este în duhul normelor menționate, în special în duhul dreptului la un proces echitabil al persoanei de a putea beneficia efectiv de pe urma unei hotărâri judecătorești (*de a o putea pune în executare*), iar viziunea îngustă este inacceptabilă atât pentru lichidatorul debitorului cât și pentru instanță din simplu motiv că această viziune îngustă este susceptibilă să fraudeze drepturile unui creditor și să favorizeze alți creditori și în sfârșit această viziune îngustă contravine art. 104 din Codul de Executare (*il lipsește de efectele juridice prevăzute de legiuitor*).

Mai mult, Colegiul civil reține că, chiar dacă în cuprinsul încheierii de intentare a procedurii de executare se impun anumite interdicții față de bunurile debitorului insolubil, aceste măsuri sunt inopozabile față de lichidatorul debitorului și nu pot fi puse în executare din moment ce documentul executoriu a fost expediat în adresa lichidatorului debitorului. Or, nu poate fi contestat conținutul încheierii executorului judecătoresc ci doar măsura de asigurare aplicată efectiv de executor.

Astfel, instanța de recurs constată că în speță executorul judecătoresc nu a aplicat efectiv nici o măsură de asigurare în privința bunurilor debitorului insolubil.

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt ale pricinii la prevederile legale enunțate mai sus, și ținând cont de faptul că încheierea instanței de fond s-a constatat a fi neîntemeiată, analizând amplu argumentele invocate de către recurent, Colegiul Civil consideră necesar de a repune recurentul în termenul de declarare a recursului, de a admite recursul ca fiind întemeiat, de a casa integral încheierea primei instanțe și de a soluționa prin decizie problema în fond prin emiterea unei noi încheieri cu privire la respingerea cererii cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 116, 427 lit. c), 428 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ,

d e c i d e :

Se repune recurentul Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro” în termenul de declarare a recursului.

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 25 septembrie 2017, în pricina civilă la cererea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedura falimentului către Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc și se emite o nouă încheiere prin care:

Se repinge cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedura falimentului către Societatea cu Răspundere Limitată „Ivaro”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Casian Veronica cu privire la anularea încheierilor executorului judecătoresc, ca fiind neîntemeiată.

Decizia rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Cimpoi

Judecătorii:

Ion Secieru

Aliona Danilov